

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-48/2026-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od Jelene Rajić, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ivane Jasprica Konjuh, zapsiničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski olimpijski odbor Zagreb, Odranska 1/1, kojeg zastupa opunomoćenik Lovro Badžim, odvjetnik u Zagrebu, Kaptol 11, protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3 uz sudjelovanje zainteresirane osobe DB iz [adresa], kojeg zastupa opunomoćenik Zvonimir Raić, odvjetnik iz Zagreba, Dalmatinska 18/II, radi prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 3. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenje Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: KLASA: UP/II-008-07/25-01/462 Urbroj: 401-01/10-26-2, od 11. veljače 2026.

Obrazloženje

1. Rješenjem Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: KLASA: UP/II-008-07/25-01/462, Urbroj: 401-01/10-26-2, od 11. veljače 2026. poništeno je rješenje tužitelja, KLASA: 008 01/24-01/31, URBROJ: 442-01-05-25-13, od 31. ožujka 2025. te je odobreno podnositelju zahtjeva DB pravo na pristup informacijama, i to sljedećih informacija: nominacija za program sufinanciranja trenera MK u Program sufinanciranja rada trenera Hrvatskog olimpijskog odbora u 2022. godini zajedno s pripadajućim ispravama, program sufinanciranja rada trenera Hrvatskog olimpijskog odbora zajedno s verifikacijom liste trenera u 2021. godini i popis trenera korisnika u 2022. godini te zapisnik s 27. sjednice Vijeća Hrvatskog olimpijskog odbora.
2. Tužitelj u tužbi pobija zakonitost rješenja tuženika od 11. veljače 2026. te prvenstveno navodi da Hrvatski olimpijski odbor kao krovno sportsko udruženje u skladu s odredbom članka 46. Zakona o sportu („Narodne novine“ broj 141/22) obavlja

zadaću skrbiti o promicanju i usavršavanju stručnog rada u sportu te promicati stručni rad u sportu. Slijedom navedenoga, tužitelj provodi Programe za sufinanciranje rada trenera, koji se provode na temelju Pravila o kriterijima za sufinanciranje rada trenera, a kojima je ujedno propisan i način utvrđivanja iznosa naknade za sufinanciranje prema svakoj pojedinog kategoriji trenera. Podnositelj zahtjeva DB uputio je Hrvatskom olimpijskom odboru zahtjev za ostvarenje prava na pristup informacijama od 25. rujna 2024. u kojemu je zatražio dokumente za nominaciju trenera MK u program sufinanciranja rada trenera Hrvatskog olimpijskog odbora za 2022. godinu, zajedno sa cjelokupnom dokumentacijom te odlukom Hrvatskog olimpijskog odbora i financijske planove i izvješća u provedbi Programa sufinanciranja rada trenera Hrvatskog olimpijskog odbora u odnosu na trenera MK. Dostavio je zapisnik s rasprave održane pred Općinskim kaznenim sudom u Zagrebu, posl.br. K-22/23 iz kojega je razvidno da je predmet kaznenog postupka koji je privatnom tužbom pokrenuo MK protiv DB imenovanje u predmetni Program sufinanciranja rada trenera Hrvatskog olimpijskog odbora, te je tužitelj u skladu s odredbom članka 15. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13, 85/15, 69/22- dalje u tekstu ZPPI) odbio predmetni zahtjev. U ponovljenom postupku tužitelj je postupio u svemu u skladu s jasnom uputom iz presude ovog suda poslovni broj Us II-8/2025 te je odbio zahtjev za pristup informacijama podnositelja DB svojim rješenjem KLASA: 008-01/24-01/31, Urboj: 442-01-05-25-13, od 31. ožujka 2025. na temelju odredbe članka 15. stavka 1. i članka 23. stavka 6. točka 5. ZPPI. Smatra da tuženik potpuno pogrešno utvrđuje stanje u ovoj upravnoj stvari te pogrešno primjenjuje odredbe članka 15. stavka 1. i članka 23. stavka 6. točka 5. ZPPI. Da je tuženik pravilno i potpuno utvrdio stanje stvari u odnosu na odlučnu činjenicu postoji osnova za utvrđenje da podnositelj zahtjeva DB zloupotrebljuje pravo na pristup informacijama, tada bi tuženik utvrdio iz sadržaja svih podnesenih zahtjeva DB i odluka tužitelja po tim zahtjevima, da DB ustrajno i sustavno nastoji pronaći u radu i poslovanju tužitelja makar kakvu nepravilnost na kojoj potom može temeljiti podnošenje kaznenih i raznih drugih prijava, te javnim objavama grubo narušavati rad i poslovanje tužitelja. Ukoliko, u ovom sporu, podnositelj zahtjeva DB kao zainteresirane osobe dostavi odgovor na tužbu predlaže odbiti zahtjev za naknadu troškova spora jer se u konkretnom predmetu radi o primjeni prava. Predlaže usvojiti zahtjev, poništiti rješenje tuženika, odbiti žalbu podnositelja zahtjeva te potvrditi rješenje tužitelja Hrvatskog olimpijskog odbora KLASA: 008-01/24-01/31, Urboj: 442-01-05-25-13 od 31. ožujka 2025.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava sve tužbene navodi te u potpunosti ostaje kod osporenog rješenja. Ističe da je u cijelosti postupao po uputi iz presude broj: UsII-8/25 od 14. veljače 2025. Smatra da tužitelj u tužbi drugačije prikazuje iste činjenice, odnosno što pokušava stvoriti pet klevetničkih tvrdnji žalitelja da bi opravdao primjenu odredbe članka 15. stavka 1. ZPPI te gubi iz vida činjenicu da pravo na pristup informacijama pripada svim korisnicima jednako i pod istim uvjetima u smislu članka 8. ZPPI, pa bi prihvaćanje stava tužitelja značilo da niti jedan korisnik ne bi mogao ostvariti pravo na pristup dokumentaciju na temelju koje je MK imenovan vrsnim trenerom, dok se pravomoćno ne okonča postupak radi kaznenog djela klevete koji je pokrenuo upravo MK protiv žalitelja, a u kojem se ne ispituje dokumentacija o imenovanju MK. Isto tako tužitelj gubi iz vida činjenicu da iz osporenog rješenja tuženika jasno proizlazi da je dio tražene dokumentacije javno objavljen (npr. zapisnik naveden u točki 2. izreke), pa navedeno dokazuje da tužitelj nije stvarno ispitivao pojedine dokumente koji su predmet zahtjeva žalitelja, već je na sve dokumente paušalno primijenio odredbu članka 15. stavka 1. ZPPI, uz tumačenje koje dovodi do

neprihvatljivih pravnih učinaka, pri čemu nije poštivao uputu iz presude naslovnog suda, poslovni broj: UsII- 8/25 od 14. veljače 2025. Tužitelj je i sam svjestan navedene činjenice, pa je u ponovljenom postupku dodao još jedno zakonsko ograničenje, odnosno zlouporabu prava na pristup informacijama iz članka 23. stavka 6. točke 5. ZPPI, a tuženik smatra da nisu ispunjeni uvjeti za primjenu navedene odredbe. Prvenstveno tuženik ističe da je tužitelj uz tužbu dostavio nove dokaze koji nisu bili dio spisa predmeta tuženika, pa navedene činjenice ne može iznositi po prvi put u tužbi. Naime, tužitelj je u prvostupanjskom rješenju, KLASA: 008-01/24-01/31, URBROJ: 442-01 05-25-13 od 31. ožujka 2025. u odnosu na pitanje zlouporabe prava naveo da žalitelj traži dokumentaciju s ciljem da utvrdi bilo kakvu nepravilnost u radu tijela javne vlasti, te da je takvo postupanje, u skladu s pravnim shvaćanjem tuženika, zlouporaba prava na pristup informacijama uz pozivanje na odluku tuženika u predmetu KLASA: UP/II-008-07/22-01/794, odnosno na presudu naslovnog suda poslovni broj: UsII-48/23. U odnosu na navode tužitelja da tuženik nije analizirao ukupan broj zahtjeva koji su podneseni tužitelju, tuženik ističe da ukupan broj svih zahtjeva koji su podneseni tužitelju nije relevantna činjenica prilikom ocjene zlouporabe pojedinog korisnika, pri čemu se ponovno ističe da pet zahtjeva u dvije godine (pri čemu su svi zahtjevi žalitelja odbijeni, bez obzira što je žalitelj tražio,) ne ulazi u doseg odredbe članka 23. stavka 6. točke 5. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

3.1. Zainteresirana osoba nije odgovorila na tužbu.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. U okolnostima konkretnog slučaja kako tužitelj u tužbi nije tražio održavanje glavne rasprave a sporna je primjena prava, primjenom odredbe članka 98. točke 4. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 36/04 i 39/26- Odluka Ustavnog suda ,dalje u tekstu ZUS) spor je riješen bez rasprave.

6. U konkretnom slučaju presudom ovog suda poslovni broj Us II-8/2025 od 14. veljače 2025. odbijen je zahtjev tužitelja za poništenjem rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/24-01/874, ur.broj: 401-01/10-24-2 od 9. prosinca 2024. kojim je povodom žalbe zainteresirane osobe, poništeno rješenje tužitelja, klasa: 008-01/24-01/31, ur.broj: 442-01-05-24-2 od 3. listopada 2024. i predmet vraćen tužitelju na ponovni postupak uz izraženo shvaćanje da „(...) u postupku nije utvrđeno da li je uskrata informacije tražene predmetnim zahtjevom izvršena u skladu s mjerodavnim zakonskim odredbama, na koje upućuje tuženik to i po ocjeni ovoga Suda odlučne činjenice za pravilno rješenje ove stvari nisu utvrđene na zakonom propisan način, radi čega poništavanjem prvostupanjskog rješenja i vraćanjem predmeta na ponovni postupak nije povrijeđen Zakon (...)“.

6.1. U ponovnom postupku tužitelj je rješenjem od 31. ožujka 2025. odbio zahtjev kojim je ovdje zainteresirana osoba tražila pristup informacijama pozivom na odredbu članka 15. stavak 1. i članka 23. stavka 6. točke 5. ZPPI.

7. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja tuženika u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud nalazi da je osporeno rješenje kojim se povodom žalbe zainteresirane osobe tuženik poništio rješenje tužitelja te je odobreno podnositelju zahtjeva DB pravo na pristup informacijama zakonito, te ne nalazi povrede pravila sudskog postupka.

8. Prema odredbi članka 15. stavku 1. ZPPI tijelo javne vlasti ograničiti će pristup informacijama koje se tiču svih postupaka koje vode nadležna tijela u prethodnom i kaznenom postupku za vrijeme trajanja tih postupaka.

8.1. Primjena odredbe članka 15. stavak 1. ZPPI dolazi u obzir ako tijela kaznenog progona ispituju dokumentaciju koja je predmet postupka u smislu odredbe 206.g. Zakona o kaznenom postupku

9. Uvidom u predmet spisa utvrđeno je da se pred Općinskim kaznenim sudom u Zagrebu poslovni broj K-22/23 vodi postupak povodom privatne tužbe MK protiv okrivljenika DB radi kaznenog djela klevete iz odredbe članka 149. stavak 2. Kaznenog zakona odnosno da je neistina da je privatni tužitelj sam sebe proglasio vrsnim trenerom te da je okrivljenik neistinito iznio da je privatni tužitelj na štetu drugih uistinu kvalitetnih trenera ishodio dodatni honorar u iznosu od 20.000,00 kuna neto.

9.1. Dovodeći u vezu informacije koje je zainteresirana osoba tražila (nominacija za program sufinanciranja trenera MK u Program sufinanciranja rada trenera Hrvatskog olimpijskog odbora u 2022.godini zajedno s pripadajućim ispravama, program sufinanciranja rada trenera Hrvatskog olimpijskog odbora zajedno s verifikacijom liste trenera u 2021. godini i popis trenera korisnika u 2022. godini te zapisnik s 27. sjednice Vijeća Hrvatskog olimpijskog odbora), a dio kojih je već nesporno i javno objavljen te činjenicu da se zainteresirana osoba ispričala privatnom tužitelju u odnosu na izjavu da je sam sebe imenovao vrsnim trenerom tada, i prema mišljenju ovog suda tražene informacije nisu povezane s predmetom kaznenog postupka. Naime, zainteresirana osoba nije tražila informacije vezane uz isplate MK pa se tražene informacije ne tiču prethodnog ili kaznenog postupka koji je u tijeku po privatnoj tužbi MK radi klevete da je okrivljenik neistinito iznio da je privatni tužitelj na štetu drugih uistinu kvalitetnih trenera ishodio dodatni honorar u iznosu od 20.000,00 kuna neto.

9.2. Napominje se da ograničenje iz odredbe članka 15. stavak 1. ZPPI predstavlja apsolutno ograničenje za pristup informacijama za koje se ne provodi test razmjernosti i javnog interesa, već je sam zakonodavac odlučio zbog važnosti takvih informacija pristup istima ograničiti.

10. Nadalje, a vezano za nove tužitelja o zlouporabi prava treba reći da je odredbom članka 23. stavka 6. točka 5. ZPPI propisano da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev, ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a osobito kada zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži velik broj informacija dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti.

10.1. Pravilno se tužitelj poziva na izraženo shvaćanje iz presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-zpz-7/21 od 24. svibnja 2022. u kojoj je izraženo shvaćanje da pitanje osnovanosti zahtjeva za pristup informacijama potrebno sagledati u okolnostima svakog pojedinog slučaj a imajući u vidu na koga i zbog čega je zahtjev upravljen.

11. Sagledavajući okolnosti ovog slučaja, a uvidom u Upisnike o zahtjevima, postupcima i odlukama o ostvarivanju prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija za 2024. i 2025. godinu utvrđeno je da ovdje zainteresira osoba podnijela pet zahtjeva u dvije godine pa i prema mišljenju ovog suda, navedeni broj ne ulazi u doseg odredbe članka 23. stavak 6. točka 5. ZPPI.

12. Kako se sredstva za rad trenera isplaćuju iz javnih, odnosno proračunskih sredstava u smislu članka 68. Zakona o sportu („Narodne novine 141/22) to tražena dokumentacija trenera čiji se rad financira iz javnih sredstva predstavlja informacije od javnog značaja pa je pravilno tuženik odlučio kao u izreci pobijanog rješenja pod točkom 2. uz primjenu odredbi opće odredbe o zaštiti osobnih podataka.

13. Kako tužbenim navodima nije dovedena u sumnju zakonitost pobijanog rješenja tuženika to je na temelju odredbe članka 116. stavak 1. ZUS-a valjalo odbiti tužbeni zahtjev i odlučiti kao u izreci

U Zagrebu, 3. lipnja 2026.

Predsjednica vijeća:
Jelena Rajić, v.r.